

отмъсти за васъ. Оставямъ ви го: той ще живе помежду вашитъ нимфы, както едно врѣме Бакхуъ бѣ отхраненъ отъ нимфитъ на островъ Наксосъ (а). Телѣмахъ ще го помисли за обыкновенно дѣте; той има да го подозри, и тосъ часъ ще осѣти могуществотъ му.“ Тя рече; и като са покачи въ сѣщія златъ облакъ отъ който бѣ излѣзала, остави подирѣ си едно благоуханіе отъ амброзія отъ което сичкитъ лѣсове на Калиса са омирисахъ.

Купидонъ останѣ въ обѣятіята на Калиса. Ако и богыня, тя осѣти пламъка който вече пламтѣше в гърдытъ ѝ. За да ѝ оmine, тя го подаде тосъ часъ и нимфата, която бѣше при нея, на име Евхариса. Ноувы! отпослѣ колко са тя разкая за туй! Отъ найнапредъ нищо не са виждаше поневинно, попріятно, любезно, попростодушно, и попрелестно отъ туй дѣте. На следъ весело, ласкаво, все засмѣно челоуѣкъ бы помислилъ че то не може да докара осѣвънъ удоволствіе; но цомъ са довѣреше на неговитъ милкуванія и заведнакъ осѣщаше нѣщо като отрова. Злобното и лъстиво дѣте не са милкуваше осѣвънъ за измама; и то не са стѣеше никога осѣвънъ за жестокиѣ злины които бѣ стѣило, или които искаше да стори.

То не смѣяше да доближи Ментора, строгостта на когото го плашаше, и осѣщаше че този непознатѣ неуязвимъ, тѣй щото ни една отъ стрѣлитъ му не южаше да го рани. Колкото за нимфитъ, тѣ осѣтихъ аведнажъ огъня, който туй лъстиво дѣте запалѣ; но тѣ старателно крыяхъ дълбоката рана която отравяше сърцата имъ.

Между туй Телѣмахъ, като гледаше туй дѣте което играеше съ нимфитъ, бѣ очуденъ отъ неговата младость и хубость. Той го пригърта, зема го ту на колѣнѣ, ту въ пригърдкитъ си, и осѣща въ себе си едно безпокойствіе на което причината не може да си обьяснени. Колкото повече той иска да играе съ него невинно, толкова повече дохожда въ смущеніе и въ мекошавость. „Видите ли тѣзи нимфы? думаше тѣ на

(а) Наксосъ единъ отъ Цикладскитъ островы въ Егейското Море.